

‘Wij proberen de uitbesteding van de taken van het MVD+-personeel aan commerciële bedrijven tegen te gaan, anders verlies je aan kwaliteit van dienstverlening.’

Frans Dirix, nationaal secretaris van ACV Voeding en Diensten

TEKST
Bart Vranckx

FOTO
Johan Martens

Frans Dirix:

“Ook het MVD+-personeel is een deel van het schoolteam!”

Bij onderwijs denken veel mensen onmiddellijk aan leraren. Maar er werken meer profielen in onderwijs dan ze op het eerste gezicht denken. Frans Dirix, nationaal secretaris van ACV Voeding en Diensten, breekt een lans voor het vaak minder zichtbare MVD-personeel (meester-, vak- en dienstpersoneel) wiens belangen zijn centrale vertegenwoordigt.

Bij ACV Voeding en Diensten denk je niet spontaan aan onderwijs. Toch vertegenwoordigen jullie een deel van het onderwijspersoneel.

Voor de buitenwereld (en de pers) gaat het onderwijs vooral over leraren. Dat is ook logisch want zij vertegenwoordigen het grootste aantal personeelsleden. Maar dat maakt dat andere personeelsgroepen minder vlug aan bod komen zoals het onderhoudspersoneel, het keukenpersoneel, de voor- en naschoolse opvang (soms ook door leraren), de busbegeleiding, de klusjesmannen enzovoort. Voor die groep arbeiders, het MVD-personeel, neemt ACV Voeding en Diensten de verdediging op zich. Maar dat gebeurt altijd in samenwerking met het COV (basisonderwijs) en COC (secundair onderwijs). Zij vertegenwoordi-

gen de contractueel bedienden die aan het werk zijn in het onderwijs. Als we het hebben over MVD+-personeel, dan verwijst de + dus naar de bedienden. Het is één schoolgebeuren, en de verdediging van de verschillende werknemers gebeurt best collectief. Dat is bijvoorbeeld bij het onderhandelen over de COVID-maatregelen belangrijk geweest. Want die gelden niet alleen voor wie voor de klas staat, maar ook voor het schoonmaakpersoneel en anderen. Het schoonmaakpersoneel speelt daar een belangrijke rol.

Waren er tijdens corona specifieke maatregelen voor MVD-personeel?

In het begin was het uiteraard behelpen. Niemand had daar ervaring mee en de hele

» onderwijswereld stond op zijn kop. Men moest maar proberen er het beste van te maken. Dat is daarna wel fel verbeterd. Eerst waren er zelfs nauwelijks maskers voor MVD-personeel. Maar dat is nu allemaal ook onder controle, mede dankzij het werk van de onderwijsvakbonden. Het COV en COC hebben ons ook altijd ingelicht over de gesprekken met de minister van onderwijs. Wij zijn daar zelf niet bij, maar zo kunnen we toch onze stem laten horen, en dat is van belang gebleken. Wij nodigen zelf ook vertegenwoordigers van het COV en COV uit op onze maandelijks werkgroep. Zo wordt de band nog versterkt, en is er een rechtstreekse overdracht van problemen mogelijk.

Hoe verloopt de samenwerking tussen ACV Voeding en Diensten en COV-COC?

De samenwerking verloopt voortreffelijk, met respect voor ieders eigenheid maar met de wil om voor de hele groep tot een goed en zinvol akkoord te komen. Zowel inhoudelijk als qua loon- en arbeidsvoorwaarden. Wij zijn een voorbeeld voor anderen. De samenwerking was vroeger ook al goed, maar het wederzijds vertrouwen is almaar groter geworden. De samenwerking is steeds beter geworden, en nu mag ze echt als voorbeeld gegeven worden.

‘Het MVD+-personeel zijn volwaardige leden van het schoolteam. Zij dragen ook hun steentje bij, al is dat niet altijd even zichtbaar voor de buitenwereld.’

Frans Dirix, nationaal secretaris van ACV Voeding en Diensten

FOTO
Maren Winter

Komt die samenwerking ook concreet tot uiting in bijvoorbeeld cao XII?

Zeker. Dat blijkt al uit het feit dat we nu voor het eerst de cao mee ondertekend hebben. De stukken over het MVD+-personeel zijn mee opgenomen in onderwijs-cao XII, en vallen niet meer onder een aparte cao. Dat is deels symbolisch, maar het is ook een expliciete erkenning dat het MVD+-personeel integraal deel uitmaakt van het schoolgebeuren. Er zijn wel aparte onderhandelingen voor het MVD-personeel, en bij die onderhandelingen zijn ook het COV en COC met een vertegenwoordiger betrokken. Zo is er automatisch een koppeling met het geheel van de cao. Maar tegelijkertijd kunnen er specifieke maatregelen afgesproken worden, zoals nu het geval is in deze cao. Bij het opstellen van de eisenbundel gaat iedereen te rade bij zijn eigen achterban, natuurlijk. Het COV en COC gaan naar hun vertegenwoordigers, wij naar de onze. We stellen dan een eisenbundel op met de specifieke eisen van het MVD+-personeel.

Wat voor eisen zijn dit dan, en hoe komen die terug in cao XII?

Dat zijn zowel loonelementen, zoals bijvoorbeeld de verhoging van de eindejaarspremie, als meer inhoudelijke elementen. Bijvoorbeeld binnen de werkgroep voor busbegeleiding gaat het bijna alleen om inhoudelijke elementen. Dat gaat dan over de beschikbaarheid van een gsm, de aansprakelijkheid (tot waar die reikt: alleen op bus, ook bij op- en afstappen, ...). Het gaat in feite meer over zo'n dingen dan over looneisen. We moeten natuurlijk wel werken binnen het budget, wat voor busbegeleiding niet toereikend is.

Er wordt gewerkt aan een oplossing. Het probleem is gekend, maar de vraag is hoe je het wegwerkt. We hebben wel ervaren tijdens de onderhandelingen dat ze ermee bezig zijn, dat er geloof is in een oplossing. Daar wordt actief naar gezocht. Dat is in het verleden niet altijd zo geweest. Zo is de bestaanszekerheidsvergoeding voor busbegeleiders opgetrokken tot 10 euro tijdens de zomervakantie. Die mensen werken met een 10-maandencontract, en zijn dus werkloos in de zomer. We hadden dit gevraagd voor al het personeel dat met 10-maandencontracten werkt, maar dat blijft een strijdpunt. We hebben nog werk voor de boeg. Er is nu wel meer erkenning van het werk dat het MVD+-personeel doet,

en hoe belangrijk dat is voor de goede werking van een school.

Die erkenning is duidelijk iets waar jullie veel belang aan hechten. Hier is doorheen de jaren al een hele weg afgelegd.

We komen van heel ver. Als je naar de barema's van 20 jaar geleden kijkt, dan is de weg die we afgelegd hebben zelfs fenomenaal te noemen. Dat waren toen nog absolute minimumlonen. Met de nieuwe cao is er eindelijk ook ruimte om de classificatie aan te passen. Dat is al 40 jaar niet meer gebeurd. Sommige beroepen bestaan ondertussen gewoon niet meer. We zetten nu ook sterk in op vorming en professionalisering. Het keukerpersoneel moet veel meer kunnen dan soep uitscheppen. Ze moeten op de hoogte zijn van de Europese hygiëneregels en meer. Wij hebben hier steeds voor geijverd, en vorming wordt alleen maar belangrijker. Voor iedere specifieke doelgroep bestaat er een aparte vorming. In deze cao is er nog een extra financiële stimulans opgenomen om nog meer vorming te kunnen volgen. Door te professionaliseren kunnen we ook een echte meerwaarde bieden aan de school en het onderwijs. Professionalisering werpt bovendien een dam op tegen de sluipende privatisering in ons werkdomein.

Jullie ondervinden dus ook dat er steeds meer druk is om te privatiseren en te commercialiseren. Hoe uit zich dat?

Dat komt vooral tot uiting in het uitbesteden van de taken van het MVD+-personeel aan commerciële bedrijven. Wij proberen die uitbesteding zoveel mogelijk tegen te gaan en we vragen om met eigen personeel te werken. Het is heel duidelijk dat de kwaliteit van eigen personeel hoger ligt, en dat vormt een meerwaarde, vooral in het basisonderwijs. Het aanbieden van goede maaltijden is een goed voorbeeld, maar zo zijn er nog veel andere elementen, zoals de schoonmaak, de busbegeleiding, de klusjes, ... Als dit soort zaken worden uitbesteed, verlies je aan kwaliteit van dienstverlening als school. Als er zich een probleem voordoet, en je moet op een externe wachten om het te laten herstellen, dan duurt dat veel langer dan wanneer er een klusjesman of onderhoudspersoneel in de school zelf aanwezig is. Wij begrijpen wel dat er naar financieringsbronnen moet worden gezocht als er geen of te weinig eigen middelen zijn, maar uitbesteding gaat ge-

paard met kwaliteitsverlies. Er is meer en meer vraag naar privéfinanciering vanuit de privésector voor schoolgebouwen, maar dat is niet zo- maar. Men mag niet vergeten dat die bedrijven in de eerste plaats winst willen maken. Het gaat bij onderhoudscontracten vaak om lange periodes, tot 30 jaar, wat voor bedrijven financieel aantrekkelijk is. Wanneer het hele onderhoud uitbesteed wordt via zo'n langlopend contract, vergeet men dat dit snel tot praktische problemen leidt. Een externe kan niet even snel langskomen om een projector te herstellen.

MVD+-personeel dat verbonden is aan de school biedt kwalitatief een meerwaarde.

Zo is dat. Daarom hechten we ook zoveel belang aan vorming. Door daarop in te zetten, kunnen we een verschil maken. Dat uit zich ook in kleine dingen. Eigen personeelsleden die aan de school verbonden zijn, hebben meer voeling met de kinderen. Zij kennen ook de kinderen en ze weten bijvoorbeeld welke kinderen naar school komen zonder eten. Dat is een reëel probleem. Aangezien ze de kinderen kennen, geven ze die iets extra. En die schep eten, dat is de kwaliteit die men biedt met eigen personeel. Als mensen in dienst zijn van een school, gaan ze makkelijker iets extra doen, want het is "hun" school. Als dat externen zijn, dan is dat telkens iemand anders, en alleen in de afgesproken uren, strikt binnen afgesproken takenpakket. Het gevoel van verbondenheid valt weg, en dat heeft een impact op de kwaliteit van de dienstverlening.

Het MVD+-personeel zorgt mee voor onderwijskwaliteit, en verdient daarvoor erkenning.

Ja. Ze vormden een beetje een vergeten categorie. Maar er waren natuurlijk al veel leraren en directeurs die wel duidelijk hun waardering lieten blijken, en het MVD+-personeel zagen als een onderdeel van het schoolteam. Maar het is toch belangrijk om leraren en directeurs nog eens op te roepen om die werknemers te zien als volwaardige leden van het schoolteam, als collega's. Zij dragen immers ook hun steentje bij, al is dat niet altijd even zichtbaar voor de buitenwereld. Wat zij doen is even belangrijk. In een vuil klaslokaal kan je moeilijk goed les geven. Op een lege maag kunnen kinderen geen les volgen. Daarom is het MVD+-personeel een essentieel onderdeel van de school.

Pluspas: een lerarenkaart voor het MVD+-personeel

De PlusPas is een soort lerarenkaart voor MVD+-personeel. Het is een symbolische erkenning dat zij ook deel uitmaken van het schoolgebeuren. De Pluskaart is vergelijkbaar met de lerarenkaart, maar dan op maat van het MVD+-personeel. Je krijgt er korting mee in winkels, bij aankopen. Tot voor kort had het MVD+-personeel in het gemeenteonderwijs recht op een lerarenkaart, maar het personeel in het vrij onderwijs niet. In cao XII wordt die onrechtvaardigheid ongedaan gemaakt door de invoering van de PlusPas. ACV Voeding en Diensten vraagt dit al meer dan 20 jaar, en nu is dit er eindelijk. Zo kan al het MVD+-personeel van dit kleine materiële voordeel genieten. Het belangrijkste is echter vooral de expliciete erkenning die hieruit blijkt. Ook de MVD+-personeelsleden zijn volwaardige leden van het schoolteam!

Bekijk dit filmpje over de PlusPas

